

กระเทียมเถา

ชื่อพื้นเมือง

กระเทียมเถา

ชื่อวิทยาศาสตร์

Mansoa alliacea (Lam.) A. Gentry

ชื่อวงศ์

BIGNONIACEAE

ชื่อสามัญ

Garlic Vine

การกระจายพันธุ์

เป็นพรรณไม้ต่างประเทศ มีเขตการกระจายพันธุ์ในประเทศเม็กซิโก จนถึงบราซิลนำเข้ามาปลูกตามรั้วบ้าน

การขยายพันธุ์

ตอนกิ่ง ปักชำ หรือทับกิ่ง

ลักษณะ

ต้น เป็นไม้เถาเนื้อแข็ง เลื้อยไปได้ไกลถึง 10 เมตร กิ่งอ่อนเป็นสีเหลือง สีเขียว ปลายกิ่งมีมือจับ กิ่งแก่กลม สีเทาอมน้ำตาล มีช่องอากาศกระจายทั่วใบ

ใบ ใบกรอบแบบขนนก เรียงตรงข้ามก้านใบประกอบยาว 1-1.4 ซม. มีใบย่อย 2 ใบ เรียงตรงกันข้ามกันที่ ปลายก้านใบประกอบ รูปรีหรือรูปไข่ กว้าง 2-4 ซม. ยาว 5-9 ซม. ปลายแหลมมน โคนแหลม เส้นแขนงใบออกจากโคนใบ 1 คู่ พองเรียงกันเป็นคลื่นห่างเล็กน้อย แผ่นใบเรียบสีเขียวเข้ม ก้านใบย่อยยาว 0.8 – 1.2 ซม.

ดอก ช่อดอกออกตามง่ามใบ ยาว 3-6 ซม. มีดอกจำนวนมาก มีม่วงอมชมพู ต่อมาสีจะซีดลงเป็นสีขาวหรือชมพูอ่อน ก้านดอกยาว 0.8 – 1.2 ซม. กลีบเลี้ยงยาว 4-5 ซม. ติดกันคล้ายรูปประฆัง ดอกบานเต็มที่กว้าง 3.5- ซม. ปลายแยกออกเป็น 2 ส่วน

ผล ผลแบน รูปขอบขนาน กว้าง 1.2 – 1.5 ซม. ยาว 14-20 ซม. ปลายแหลม ผลแก่จะแตกออกตามรอยประสานทั้ง 2 ด้าน

เมล็ด มีจำนวนมาก แบน ด้านข้างมีปีกบางใสทั้ง 2 ด้าน ขนาดของเมล็ดรวมทั้งปีกกว้าง 1.1 – 1.4 ซม. ยาว 3-4 ซม.

นิเวศวิทยา

-

ประโยชน์

- ข้อมูลจากเอกสาร ปลูกเป็นไม้ประดับ ตามรั้วบ้าน ใบมีกลิ่นฉุนคล้ายกระเทียม
- ข้อมูลพื้นบ้าน

